

ký ức

*Oa oa tiếng khóc oa oa vào đời vương tướng gì
đâu chỉ làm mẹ khổ mà nâng niu như thổi vàng
mười thoát chết lớn khôn nhìn đâu còn mẹ tôi
hỏi lòng sông nước trôi lặng lẽ tôi hỏi trăng
đêm trăng đi mờ mịt tôi hỏi chị tôi lúc mới lên
mười chị dẫn tôi đi hai dòng nước mắt nghĩa
địa hoang vu bốn dòng nước mắt tôi lớn lên
bằng sữa bao người những người vú chia hai
bầu sữa một cho tôi và một cho con nên lớn
khôn tôi thấy thương tất cả dù cơm gạo tôi ăn
áo có lành hơn mùa lạnh nhưng lòng tôi vẫn ở
mái nhà tranh.*

*Những người vú cho tôi bàn chân chập chững
Cho tôi lời nói chưa thành đã lần lượt chắc giờ
không còn nữa như mẹ tôi bỏ chị em tôi như*

*một mùa xuân hoa tầm xuân không nở hay nở
dài thành hoa trắng khăn tang.*

*Những anh chị em chia hai bầu sữa ngày dẫn
tôi đi lang thang tìm đất tìm trời chim chóc thật
nhiều tôi không nở bắt hoa bướm muôn màu
chỉ thấy quạnh hiu.*

*Hơi ấm chị tôi đêm đêm thay hơi thở mẹ tôi vo
tròn trong nỗi nhớ thương tôi lúc giặt mình
nghe xa xôi tiếng nấc tôi ghìm mình nước mắt
chảy theo*

*khi lớn khôn cắp sách đến trường cô giáo bắt
đọc bài chú gà con cô đọc trong sân tôi vừa đọc
vừa buông tiếng khóc cô khen cho những điểm
mười cô đâu biết chú gà con ngỡ ngác ấy cũng
là tôi thời gian đó lòng tôi đã chết tôi nhớ sao
nỗi nhớ làm sao bóng tỏa trời chiều lên má chị
lên mồ me hiu quạnh.*

*Tôi cũng nhớ làm sao những mùa xuân nương
mạ xanh trời gió rắc nhẹ mưa phùn lên áo lên*

tóc tai lên cả cuộc đời non dại quá đã phai
ngày mẹ mất niềm vui nào bằng được về quê
nơi mẹ lớn khôn nơi mẹ ra đi chồng con nặng
gánh không ngờ chẳng mãi ngày vui như dòng
sông bên lở bên bồi những lá ngô xanh ngắt
đầu tôi bến đợi sông đại hoàng nước cạn mà
trong như mẹ tôi xưa vốc làn suối mát đôi tay
người màu nước lẫn màu mây.

Tôi hôm nay những ngày không mẹ bên tóc chị
dài gần tóc mẹ xưa cũng dòng sông quê ngoại
hẹn về lại nhớ quá ngày vui có mẹ. Tim tôi đây
lòng dạ tôi đây xin chút gió trời mang về nơi ấy
nơi phòng xưa thời con gái mẹ nằm mà quanh
quẩn mà vào ra cùng mẹ. Những bước phượng
nam ngơ ngẩn đi về cùng phố lạ cùng hai mùa
mưa nắng cùng bạn bè trăm ngã mà thân nhớ
quá heo may nhớ quá mưa phùn nhớ phố khâm
thiên ngày bé bông bố đôi lần dẫn dưới trời
khuya hương phấn bay trong lời ca nhịp phách
giác ngủ vùi còn giữ hộp nho khô.

Bố bỏ công danh theo người tình ở lại một đời

*hoa bướm bố mang theo cánh đại bàng lông lá
tả tôi ôm ấp nốt vầng trăng huyền thoại.*

*Tôi cũng mất những người chung tôi bầu sữa
ngọt ngào xóm bắc xóm đông giờ nhấp miệng
tỏa trời xanh ký ức tôi thương tôi nhớ bao giờ
quên chỉ một dòng sông khác nào sông tôi về
quê ngoại mà chông gai cứa xé trong lòng lật
mặt em lên ôi em yêu dấu phải em không bầu
sữa chia hai.*

*Đêm tàn thu phương nam buồn nhớ bắc năm
mươi năm em ạ năm mươi năm cái nhớ cái
quên cái còn cái mất cái đau nhiều giọt nước lá
khoai cứ xoáy mãi trong mù mờ ký ức mà thôi
ương tướng gì ta mụn giẻ rách đã lau đời tôi tả
đời ta ký ức còn chẳng tờ giấy mực cho em về
hong nắng đốt đêm đen soi rõ mặt người.*